

Jan Paweł II

Należycie całkowicie do Boga i ludzi :
msza św. z okazji Dnia Życia
Konsekrowanego : (2 lutego 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/1, 281-282

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Msza św. w Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
(1 stycznia 2002 r.)³.

Sprawiedliwość i przebaczenie – dwa „filary” pokoju

1. „Witaj, Święta Boża Rodzicielko, Ty wydałaś na świat Króla, który włada niebem i ziemią na wieki wieków” (Antyfona na wejście).

Tym starodawnym pozdrowieniem Kościoł zwraca się dzisiaj, w ósmym dniu oktawy Bożego Narodzenia i pierwszym dniu Nowego Roku 2002, do Najświętszej Maryi Panny, wzywając Ją jako Matkę Boga.

Przedwieczny Syn Ojca przyjął nasze ludzkie ciało w Niej; poprzez Nią stał się „Synem Dawida i synem Abrahama” (por. Mt 1, 1). Dlatego Maryja jest Jego prawdziwą Matką: *Theotókos*. Matką Boga!

Jeśli Jezus jest Życiem, Maryja jest Matką Życia.

Jeśli Jezus jest Nadzieją, Maryja jest Matką Nadziei.

Jeśli Jezus jest Pokojem, Maryja jest Matką Pokoju, Matką Księcia Pokoju.

Wchodząc w Nowy Rok prosimy tę świętą Matkę, aby nam błogosławiła. Prośmy Ją, aby nam dała Jezusa, nasze pełne Błogosławieństwo, w którym Ojciec raz na zawsze pobłogosławił całą historię, sprawiając, że stała się historią zbawienia. [...]

[30] 5. „Witaj Święta Boża Rodzicielko!” Dziewicza Córko Syjonu, jak bardzo musi cierpieć Twoje matczyne serce z powodu tej krwi!

Dzieci, które tulisz do piersi, nosi imię bliskie ludziom religii biblijnej: „Jezus”, co znaczy: „Bóg zbawia”. Tak nazwał Je archanioł, zanim poczęło się w Twoim łonie (por. Łk 2, 21). W twarzy nowo narodzonego Mesjasza rozpoznajemy oblicze każdego Twego syna, pogardzonego i wykorzystywanego. Rozpoznajemy szczególnie oblicza dzieci, niezależnie od tego, do jakiej rasy, narodu i kultury należą. [...]

Msza św. z okazji Dnia Życia Konsekrowanego
(2 lutego 2002 r.)⁴.

Należycie całkowicie do Boga i ludzi

[...]

5. Ikona Maryi – ofiarującej Jezusa w świątyni – którą kontemplujemy, zapowiada ikonę Ukrzyżowania. Daje nam również klucz do zrozumienia Jezusa, Syna Bożego, znaku sprzeciwu. Na Kalwarii bowiem do-

³ „L'Osservatore Romano” 23(2002) nr 2, 29. 30.

⁴ „L'Osservatore Romano” 23(2002) nr 4, 38.

pełnia się ofiara Syna i złączona z nią ofiara Matki. Jeden miecz przeniknie oboje, Matkę i Syna (por. Łk 2, 35). Ten sam ból. Ta sama miłość.

Z tej racji *Mater Iesu* stała się *Mater Ecclesiae*. Jej pielgrzymka wiary oraz konsekracji stała się prawzorem pielgrzymki każdego ochrzczonego. W sposób szczególny jest nim dla tych, którzy wstąpili na drogę życia konsekrowanego.

Ileż pociechy daje świadomość, że Maryja, Matka i Nauczycielka, towarzyszy nam na drodze konsekracji! Ta prawda oprócz znaczenia na poziomie czysto uczuciowym ma głębszy wymiar – nadprzyrodzonej skuteczności, jak potwierdzają to Pismo Święte, Tradycja oraz świadectwo świętych, spośród których wielu szło za Chrystusem trudną drogą rad ewangelicznych.

O Maryjo, Matko Chrystusa i nasza Matko, dziękujemy Ci za troskę, z jaką towarzyszysz nam na drodze życia, i prosimy Cię: ofiaruj nas dziś na nowo Bogu, naszemu jednemu Dobru, aby nasze życie oddane Miłości stało się ofiarą żywą, świętą i Jemu miłą.

Msza św. i kanonizacja bł. Juana Diego
(Guadalupe, 31 lipca 2002 r.)⁵.

Niech będzie waszym wzorem, niech wskazuje drogę do Maryi

[...]

3. Jaki był Juan Diego? Dlaczego Bóg zwrócił na niego uwagę? Księga Eklezjastyka, jak słyszeliśmy, poucza nas, że tylko Bóg „jest potężny i przez pokornych bywa chwalony” (por. 3, 20). Podobnie słowa św. Pawła, odczytane podczas tej Liturgii, rzucają światło na ten Boży sposób dokonania zbawienia: „Bóg wybrał (...) to, co nieszlachetnie urodzone według świata oraz wzgardzone (...), tak by się żadne stworzenie nie chlępiło wobec Boga” (1 Kor 1, 27-29).

Ze wzruszeniem czyta się relacje guadalupskie, napisane w sposób delikatny i z wielkim uczuciem. Według nich, Dziewica Maryja, Służebnica „wielbiąca Pana” (por. Łk 1, 46), objawia się Juanowi Diego jako Matka prawdziwego Boga. Daje mu Ona jako znak wspaniałe róże, a gdy on pokazuje je biskupowi, odkrywa na swym płaszczu święty wizerunek Matki Bożej.

„Guadalupe – jak napisali biskupi Meksyku – nazaczyło początek ewangelizacji, której dynamika przeszła wszelkie oczekiwania. Orędzie Chrystusa, przekazane przez Jego Matkę, przenikało głównie elementy kultury miejscowej, oczyszczało je i nadawało im ostateczny sens zbawczy” (14 maja 2002, n. 8). Tak więc Guadalupe i Juan Diego mają głębokie znaczenie dla Kościoła oraz misji i stanowią wzór ewangelizacji doskonale osadzonej w kulturze.

⁵ „L'Osservatore Romano” 23(2002) nr 10-11, 15.